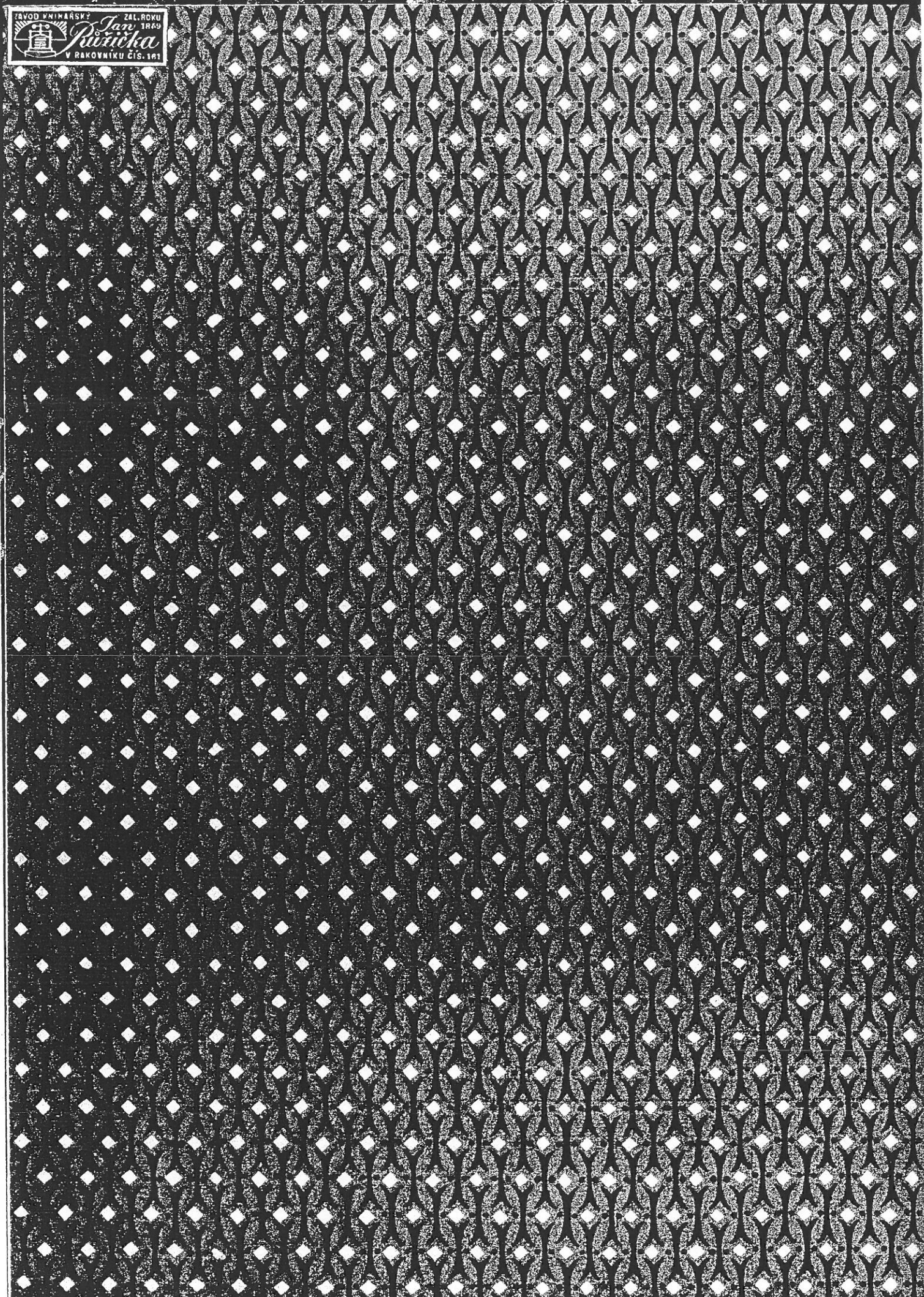

Pamětní kniha

78 VOD KNIMARŠVY ZAL. ROVU
Jan 1869
Pivníčka
V RAKOVNIKU Č. 101

PAMĚTNÍ KNIHA

OBCE

KOSTELÍK.

ZALOŽENÍ KRONIKY USNEŠENO BYLO
VE SCHŮZI OBECNÍHO VÝBORU

DNE 4. LEDNA LĚTA PÁNĚ 1924.

Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 6. ledna
1924 byl jsem já, Jindřich Šepán, syn rolníka v Koste-
líku, ustanoven prvním kronikářem zdejší obce.

Úvodem, pokud se dalo z různých popisů a
vypravování, snažil jsem se zachytiti co nejvíce z
dávné minulosti. Ostatní podávám tak, jak
moje schopnosti dovoluji.

Jindřich Šepán.

Magdaleny. - Tato památná kaple byla několikrát přestavována. Při náhodných vykopávkách kostí (p. Triskou) byl kolem kaple též hřbitov. Dříve bývala ze dřeva s podzdívkou, jak tehdy se stavělo, až r. 1444 v závěti nařídil pan Václav Cujerdecký z Červ. Újezda, který na Modřovicích seděl, aby jeho dcera Marie, provdaná Šchadová, kostelíček ten dala z kamene znovu postavit. Avšak již v prvních letech 19. století byl opět rozboren, aniž se zachovala příčina neb určitá doba.

Loudí se, že příčinou těchto změn byla "Stežka Chebská" (zemská). Táhla se dle popisu od Prahy přes Zbraslav a okolo Kivoklátu. U naší krajiny šla od M. Újezda po návsi, kde "v ležení" se říká, přes nynější pole k místům "na vartě" a okolo slabeckého mlýna, kolem dvora Sadno, lesem "Zvířecí dolík" a "Měksice" zvaným, kde dosud úvoz spatřiti lze a na "staré cestě" se říká, vzhůru

Kostelík, za dávných časů, Chlístov "pak, Luby" zvaný, (dle Palackého) má svůj původ v séřím dávnověku. Leží při "Zemské stezce", jež tudy od hranic vedla. Původně býval v Kostelíku poplužní dvůr a náležel s obcí ku hradu Krakovci. Roku 1548. bratři Kolo- vratové Krakovští - Jiřík a Vít, drželi společně Podmoklí, Chlístov (Kostelík), Cílov, Studený a Kockiv mlýn. V pozdějších dobách Kostelík opět připadl ku hradu Krakovci, až konečně s ostatními dědinami připadl k Slabčům, leč nelze udati čas, kdy dvůr zrušen byl. Pravděpodobně byl rozdělen na 10 chalup. Již roku 1360-69. uvádí se, že pan Chlumek z Chlumu seděním na Slabčích, byl podacím pánem hostela sv. Máří

ke Kostelíku okolo kaple a pak dále k
Dubňanům k tamnímu přivozu a dále
ku Kralovicům místy, která dosud stará
jména nesou - ku hranicím.

Zvlášť důležitá byla stezka tato v ohledu
vojenském, neboť po ní nejčastěji vojska
Česká táhla do Bavor a opačně Němci
činili vpády do Čech. Lze si tudíž snad-
no představití proč se jak kaple, tak
snad i ves neudržela pro historii v cen-
nější podobě.

(Dle popisu Šebalda Jirotky, učitele ve Stabčích.)

Kostelík leží na návrší - planině,
(353 m nad moř.) a jižní strany nad řekou
Mlý - Berouňkou, se západní nad potokem
Javornicí, a východní nad potokem Modřo-
vickým. Stráně podél řeky a potoků jsou
příkré, porostlé habřím a jehličnatým le-
sem. Severně od obce sousedí s katastrem
obce Modřovické, s níž tvořila dříve jednu
katastrální obec.

Ze tří stran obce jsou hluboké úvaly 70-90 m hluboké a celý katastr prostírá se na útvary křídlicovitím, která místy skalnaté hřbety tvoří, neb pod slabou vrstvou ornice a naplavenin se ukryvá. Pouze v úzkém pruhu nad Modřovickým potokem - místy - jest hluboká slinovitá půda. Následkem tím jest větší část roku v obci citelný nedostatek vody.

Pěstují se zde všechny druhy obilí, i chmel v dřívější době se rozšířil, ale pouze na krátko. Výnosy pro pěstitele jsou pouze tehdy uspokojivé, psílí hojně v měsících květnu a červnu.

Obyvatelstvo zaměstnává se většinou pol. hospodářstvím, i nevýnosným vydělkem, ježto zde i v okolí není průmyslových podniků. Tím i hmotné poměry jeho nejsou skvělé.

Náboženství bylo římsko katolické a od roku 1922 ^{asi} polovina přestoupila k církvi československé a i část je bezvěrců.

Zdravotní stav obyvatelstva je uspokojivý - čemuž silně napomáhá mírné podnebí a

čistý vzduch - i přes nedostatek zdravé,
pitné vody.

Jsou zde i místa, jako „u kůže“ (na
kraji lesa u silnice, kde stával dřevěný kůž),
„Šádkoje jáma“, sv. Jan a j., jež mají
svoji historii neb pověru, které však se neu-
chovaly plně v paměti lidu, číma přijdou
úplně v zapomenutí.

Rok 1848. Zrušení roboty i zde při-
neslo částečnou úlevu obyvatelstvu. Dle
starých pamětníků, byli nuceni zdejší oby-
vatelé chodit na robotu až k Radnicům
do barviren a mimo toho do okolních
dvorů.

Celkem v tomto roce bylo v obci 33 pop. čísel s
220 obyvateli.

Číslo 1. Chalup s 23 stýchry poli, kterou při-
šel v majetek šafář byv. dvora. Další majitel
Chra, Polcar Ant st., Polcar Ant. ml.

Číslo 2. Chalup s 23 stýchry poli Černý Anton.

Roku 1891 Hájek Stan. Roku 1919 Macák Ant.
Číslo 3. Chalupa s 23 strychy polí. Majitel Pol-
car Josef, Polcar Ant. ; Polcar Josef.

Číslo 4. Mělo více majitelů. Nejprve Vyskočil
Václav a Macák. Roku 1864 bylo prodáno
ve veřejné dražbě s 23 strychy polí za 1400 zl
Roučkovi z Podmok. Od tohoto koupil vše
Polcar Ant. č. 3. za 1800 zl.

Číslo 5. Domek. Náleželo 10 podílníkům,
později přešlo v majetek obce a jest obývá-
no chudými příslušníky obce.

Číslo 6. Majitelem chalupy s 24 strychy polí
Luska, Od této doby jest v tomto čísle hospo-
da. Provdáním dcery Marie přešlo na Štěpá-
na Antonína, později v. 1888. na Štěpána
Augustína.

Číslo 27. Chalupa s 23 strychy polí majitel
Mournek Václav, roku 1904 přešlo na Mourka
Josefa.

Číslo 8. Chalupa s 23 strychy polí, maji-
tel Kraux, později Špal Josef a roku
1890 Polcar Ant. č. 1.

Číslo 9. Chalupa s 20 strychy polí. Maji-

telé Macák, Kočka, Věnda který část pozemku prodal (louka u jedliny 140 zl.). Zbytek koupil hajný Matěj Líba, předal pak Karlu Libovi. Roku 19 koupil tuto chalupu se 7 strychy polí Štěpán Augustin za 2.000 zl. Roku 1919 prodáno opět se sáhradou a sáhumenicí 2½ strycha Kozěnému Frant. za 5900 Kč.

Číslo 10. Chalupa s 23 strychy polí. Majitel Vyskočil, Neperný, Macák tnt. a od r. 190 Macák Josef.

Číslo 11. Chalupa s 20 strychy polí. Majitelé Vopata, Svejkovský, Andiš, Řídl, který roku 1905 stavení prodal Týšeru Josefu za 500 zl. Pole rozprodal a obdržel za celou chalupu i s polmi 7.800 zl.

Číslo 12. Domek. Majitelé Krauz a koupi r. 1906 za 300 zl. Mach Václav.

Číslo 13. Domek. Majitelé Uher, Probo-da, Líba, Líba Frant.

Číslo 14. Domek. Majitelé Polcar, Krauz

Frant. hajný a r. 1902 přešlo na Krau-
ze Václava.

Číslo 15. Rybárna u „Bartonů“ nachá-
zející se u řeky asi $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ hod. po silnici
z Kostelíka vzdálena. Majitel Koutec-
ký, Líka Jan. Asi 12 strychů polí od
tého je v Kostelíku, avšak rybárna
sama od roku 1906 náleží k Hlabčům,
ještě leží v tomto katastru.

Číslo 16. Kockiv mlyn. Asi $\frac{1}{4}$ hod vzdá-
len od obce na řece Berounce. Majite-
lí Reček Josef, Cipl Ant. a r. 1912
Cipl Antonín.

Číslo 17. Domek. Krauz Frant. a r. 1920
Krauz Josef.

Číslo 18. Domek. Patera, Paterová Marie.

Číslo 19. Domek, Majitel Deliš, za něhož
nějaký čas zde bývala hospoda. Pak
Macák Antonín.

Číslo 20. Domek. Lipert, Falbr Josef.

Číslo 21. Domek. Trška Josef. Od r. 1905
Eisenhammer Frant.

Číslo 22. Bělídlo asi $\frac{1}{2}$ hod. od obce při

úce. Nalezelo k panství Slabeckému.
Číslo 23. Domek Vyskočila Václava. Roku
192 koupil Mach Antonín za

Číslo 24. Domek. Majitel Vyskočil, Tysar
Celestin a Josef, roku 1905 koupil Macák
Antonín (z č. 19.) za 300 zl.

Číslo 25. Domek. Lávořa, Mach Václav.

Číslo 26. Domek. Láška, Vyskočil Karel.
Roku 1919 úmrtím téhož přešlo na Vysko-
čilovou Marii z č. 31. a r. 1921 na Macha
Bohumila.

Číslo 27. Domek. Majitelé Vorel, Hurt,
Solar. Roku 1915 koupil Štěpán Augustin
za 660 Kč a r. 1916 prodal za tutéž cenu
Yanečkovi. Roku 1918 koupil Mach Ant.
za 3000 Kč. Roku 192 Beneš Josef za
7000 Kč.

Číslo 28. Domek. Lipert, Kolbek. Roku
1929 koupil Vyskočil Antonín a Modřo-
vic za Kč.

Číslo 29. Domek. Vyskočil, Koutecký Jos.
Koutecký Václav.

Číslo 30. Domek. Majitelé Koutecký,

Müller, Vildt a r. 1913 koupil velkosta-
tek Slabce na hájovnu za 1000 Kčun.
Číslo 30. Domek. Řezábek, Kruta, Vysko-
čil Ant. Vyskočilová Marie.
Číslo 32. Domek. Vacek Václav, Bareš.
Roku 1917 koupil Macák Jan za 4000 Kč.
a předal opět dceři Kantové Barbore.
Číslo 33. Domek. Zuska, Novák a r.
1913 Vildt Frant. za 1000 Kč.
Číslo 34. Domek postavil asi r. 1844 Vorel.
Mach Jan, Janecěk, Kučerová Julie.

1864.

Stavěna silnice. Dříve jezdívalo se
po staré cestě ke Kočkovu mlýnu. V
místech nynější zdi, kde je strán nej-
příkrější a skalnatá, spadl povoz s
nákladem a koňmi kočmu a Vel. Újez-
da, až do potoka Javornice. Všichni se
rozběhlo, koni zabil, jen kočmu se nic
nestalo. Toto neštěstí při částečné uspi-
šilo stavbu silnice. Započato v roce 1864
a v r. 1865 dostavěna. Někteří z občanů

chtěli silnici vésti mimo obec po staré cestě,
čemuž však většina nedovolila.

1866.

Válka. Půsáci po svém vítězství tudy
procházel. Zde se neusadili - byl zde
nedostatek vody. V okolních vesnicích byli
vsude.

1868.

Přestalo se bítí plátno na bílidle.

1871.

Stavba kostela obcí. Občané navrhli dar-
ma veškerý materiál.

Při stavbě sliboval farář Karlach, že zde
bude sloužena každou 2. neděli mše. Když
však již byl skoro postaven, slib klesl na
4. neděli. Po úplném dostavení - před vy-
svěcením - když byl farář taxán kolikrát
te do roka zde bude sloužena mše, odpověděl,
že nic písemně dáti nemůže, aby snad tím
nevalil nějaká břemena na své nástupce.
Budou-li však hodni a p. faráře poprosí,
že jim vždy ochotně vyhoví. Někteří občané
navrhovali, by kostel nebyl vůbec vysvěcen
a zřízena z něho škola. Tím ustanove-
ní nástupci patronátu Upl. tnt., Polca
tnt. a Cerný tnt. nesouhlasili a kostel

byl vysvěcen.

Fundaci 9.000 zl., dle tvrzení faráře
Karlacha, vypůjčil si sv. Mikuláš ze
Slabec - bohužel však zapomenutí oplatit.

1872.

25. května po poledni velká proužka mra-
čen. V obci stihány a poškozeny pouze
pole. Ve mlýně odplavena pila. Číslo
22, bilidlo, jež stálo vedle potoka modřov-
ického, bylo proudem vody rozsypano
a odplaveno. Bydliči v něm panský
hajný Liba Matěj se však zachránil. Mu-
sil jíti s rodinou a i krávu vésti stráni
k rybníku u Bartonů.

Celé údolí od stráni ku stráni bylo jediné
jezero. V celém okolí a nejvíce kol řeky by-
lo způsobeno mnoho škod.

Ohně 1886.

Dne 29. října vyhořel domek čís. 29.

— 1884.

25. května vyhořelo šest domků a sice
číslo 18, 13, 24, 25, 23 a 14. Ohně byl
založen dětmi.

Ohně 1901.

Poslední domek čís. 33 vyhořel. Byl za-
ložen synem K. Nováka, který z nerozumu
si udělal v mládku ohniček. Hlasění

stíženo nedostatkem vody.

20. března otrávil se u mlýna tři děti z potulné rodiny Langmajera. Dle udání dětí (od 14.-17. roků!) požíli nalexený kořenek, (panský hajný líčil toto otrávené maso na škodnou) který si uvařili spolu s nějakým celerem. Toudní pitvou bylo rozhodnuto, že se otrávil rozpučkem jízlivým! Pohřbeny na hřbitově v Glabčích.

1903

Dne 2. února v noci vznikl oheň v sč. 19 náležejícím Macáku Ant a úplně shořel. Příčina ohně nevysvětlena. Znovu vybudován nebyl a v pozdější době místo to koupeno majitelem vedlejší usedlosti Aug. Štěpánem za 120 Kor.

Prostřednictvím ob. úřadu jednáno o zřízení vodovodu v Kostelíku. Ob. radní A. Štěpán obstaral od fy. Ant Tringler, Praha, prozatimní rozpočet.

Vedení z potoka nad poslední domek bylo by stálo 13.100 Kor. Mimo to navrčovala firma, že obec obdrží nejméně 75% státní subvence. Avšak různými lidmi byli občan

zrazování, aby nebyli pro stavbu vodovodu, že by přišli o „baráky!“

1905.

2. června v neděli odpoledne při menší bouři udeřil blesk do obytného stavení č. 3. Josefa Polcara a zapálil. Zůstali pouze zde. Značné zároby obilí byly zničeny.

1906.

V obci vykonán soupis zboží a ruk. materiálu, který by se sem mohl dopravovati po železnici. Také měření v naší krajině provedeno, kudy by měla projektovaná železniční trať vésti.

1908.

Les velkostatku slabeckého ohraničen na východní straně katastru drátěnou hradbou. U větš. přím. a cest sřízeny dvířka neb schody.

Ve výkolních lesích rozmnožila se silně zvěř - zajáci, králci a j., poněvadž velkostatek, který zde měl honitbu, tuto neodstřeloval - spíše sčítal.

Roľníci z polí nic nesklízeli, vše sčítala zvěř a byli nuceni žádati náhrady. (Můj otec přivezl sklizenou pšenici z obory, 4 1/2 stc.)

na 1 fuře, a to byly pouze shrabky, místo xna-
xadina). Soudním odhadem x zjištěno u
jednotlivců po 400, 500, 600 Kč. i více ško-
dy na úrodě v jediném roce! Vymáhati
tuto náhradu musili soudně. Zároveň xá-
dali konitbu pro sebe, by mohl býti prová-
děn odstřel xvěře, čemuž bylo vyhověno.

1909.

Zřízena v obci expositura školy
Slabecké. K tomu účelu pronajat na 3 ro-
ky sál od Aug. Štěpána. Do školy cho-
dilo 27 dítek. Vyučoval p. učitel Ljhora.
Dle nařízení dohled. úřadu a svého usnese-
ní byla školní rada v Slabcích povinna
do 3. roku postavit v Kostelíku učebnu.

Léta 1907 - 12 byla pro Kostelík leta-
mi samých sporů. Nejprve spor o vodu
Jos. Tršky s Jos. Polcarem. Správní spo-
ry o odstranění hnojisté a veřej. statku při
čísle 21., spravení ob. cesty Eisenhammerem
Fr. a odhazování těžox navěšeného mate-
riálu Jos. Polcarem, postavení tarasu
Jos. Tršerem při okres. silnici a mn. j.

1911.

V listopadu podána občany x

Kostelíka vyjímaje mlyn a Polcara
Jos. žádost obec zastupitelstvu v Modřo-
vicích o povolení stavby vodovodu v
Kostelíku. (Obce byly spojeny.) Na to došla
odpověď dne 28/11 pod čís. 450, že obecní
zastupitelstvo se usneslo, mimo hlasu Jo-
sefa Polcara č. 3. t. č. obec. radního v Kos-
telíku, jednohlasně že se stavba vodovo-
du povoluje s výhradou, že Modřovice
žádným peněžitým obnosem přispívati
nebudou.

3. prosince ustaveno družstvo.

Družstvo
pro stavbu vodovodu
v Kostelíku, obce.

Řádná zeměř. rada v Praze o vypracová-
ní planu a rozpočtu ku stavbě vodovodu.

1912.

16. června došel dopis vyrozumívající
vod. družstvo, že zeměř. rada vysle inžený-
k vymeření vodovodu. Stejný dopis byl již
před 14. dny zaslán na ob. úřad v Kost.;
družstvu však doručen nebyl.

1. července vyslala zeměř. rada inž. Lebla
vyměřiti vodovod. Uznán za nejlepší z

louky v. "Litkově", samočinný a celkový
rozpočet činil 19.500 Kor.

1913

24. dubna zvoleno první osadní
zastupitelstvo. Starostou zvolen Týšer
Josef.

Obec naše vlastní mimo dvou za-
hrádek u obec. domku, kousek pole
 $245 \square^2$ a pastvinu $25 \square^2$ na trati k. "su-
šárnám". Tuto pastvinu chtěl si
přivlastnit majitel vedlejšího pozemku
Polcar Jos. č. 3., čímž vyvolal soudní
spor mezi tímto a osad. zastupitelstvem.
Soudní komise, která přijela na místo
samé spor rozsouditi, zjistila dle kat.
mapy vyměřením stát. geometra a výsle-
chem svědků, správnost osad. zastupit.
a odsoudila Jos. Polcara k hrazení všech
výloh. Zajímavé je to, že v době kdy
tento sousední pozemek vlastnil Řídl,
byla jáma ta obecní. (Dle otce Jos. Polcara.)

Spor tento následovala řada sporů
soukromých, jež rozěšťovaly občany a
povětšinou byly rázu nicotného - mstivého

se strany jedné a hájení svého s druhé. Obec radní (Polcar ž.) měl vždy k dispozici četnickou hlídku, nechával vyšetřovat a obviňoval z různých skutků klidní občany, kteří ač prokázali svoji pokojnost a neúčast, byli bezdůvodně povoláváni k soudu.

1914.

29. června rozhlásila se zvěst, že následník trůnu Fr. Ferdinand s chotí byli v Sarajevě zabití. Ihned zakázány veškeré zábavy na znamení smutku.

Srbsku podáno ultimatum.

26. července. Vyhlášena všeobecná mobilisace. Mluveno o válce se Srbkem.

24. července. Dle vyhlášek mobilisačních odcházejí odsud vojíní záložníci na svá stanoviště. Z naší obce odchází Vyskočil Ant. č. 31., Štěpán Alois, Moutek Josef, Macák Josef č. 10., Kraus Václav, Pajer Václav a Liba František. Linně sloužil: Polcar Rudolf v Bosně.

Po odchodu záložníků panoval v obci smutek a netrpělivě očekávání zprávy.

Nikdo si nedovedl představit, jak asi bude válka vypadat. Dle tvrzení záložníků, válka prý nemůže trvat déle jak několik neděl.

U vojenských částí viděti celkem lhostejnost, bez zvláštních obav z války. Některé části odjíždí.

Válka Srbsku byla vyhlášena, poněvadž podané ultimatum nepřijalo. Zároveň však zahraje do války Rusko.

Výjmu rukují nováčky, odvedení na jaře. Od nás Mach Antonín, Karel Vyskočil. Vyskočil Antonín (č. 31.) onemocněl na Srbsku a byl dopraven do nemocnice v Sarajevě, kdež za krátko zemřel. První oběť války z Kostelíka.

Následkem nedostatku učitelů, zastaveno vyučování na zdejší exposituře.

Koně a vozy, jež byli t. r. na jaře odvedeni a zapsány, byly v Rakovníku na třísti odhadnuty a ihned předávány vojsku.

1915.

U lednu a únoru nové odvody nevojd-

ku od 21-35 roků. Odvedeni ihned ru-
kovali.

V únoru odvedy ročníků 1895-96. Pr-
vní rukovali 15. března. Od nás Polcar
František, Mach Bohumil, Štěpán
Jindřich, Imolík Jindřich.

Později po nových odvedech Polcar Ant.
č. 3., Tysár Josef, Macák Antonín č. 10.
Nastali též nové odvedy koní a všeho
možného materialu. Viděti, že válka ne-
bude tak hned skončena. Půchází mno-
ho vojinů, kteří byli na frontě zraněni,
na krátkou dovolenou a pak jsou opět
posíláni na frontu.

Ridičí učitel ze Slabec, Vašírovský
Karel chodil do naší obce a nutil všemož-
ně občany k upisování vál. půjček a pro-
váděl všemožnou agitaci pro Rakousko.
Také sbíral kovy na vál. material - mosaz-
né kliky, hmoždíře a paličky, cinové pivní
roury a pod. věci. U nás mu přinesli sta-
rý železný hmoždíř, on se přes to rozčilil a
křivil, že se z toho dělají šelty, což uddá-

li to, může mítí nemilé následky.

Mimo toho nuceni rolníci odváděti předepsané dávky obilí za stanovené nízké ceny.

Rekvirován hovězí dobytek.

V naukovarvsi vojíní padli v září do ruského zajetí. Imolík byl těžce zraňen - zemiěl.

Ant. Mach zraňen do ruky. Štěpán Alois zraňen do nohy. Polcar Rudolf zajat v Těbsku.

1916.

Stále nové odvody všeho vál. materiálu i lidí. Došlo i na vojáky do 52. roků. Rekvizice za rekvizicí. Občané byli nuceni schovávat si pro sebe mouku i obilí, jinak by nebyli měli ani pro sebe živobytí. Vydávány chleбенky, moučěnky, cukřenky a různé jiné - enky na zboží. Ve skutečnosti na ně mnoho nedostal. Nejvíce se obdrželo pod ruku neb výměnou. Někteří obchodníci plně vyžítkovali lidskou bídu. Jiní lidé za se po mlýnech, nakupovali mouku, neb obilí od rolníků a nechali semlít, pak chudým lidem, neb lidem z míst,

kde nebylo nic k dostání, prodávali
za přemístěné ceny 10-15 Kor. za 1 kg
mouky a všeobecně se jim říkalo „ketasi“.

Lípl postavil ve mlýně u silnice nový
jednopatrový dům č. 15. Z vojny byl
propuštěn domů. Lidé jezdili do mlýna
v noci a prosili, platili - jak se dalo.
Někteří si odváželi mnoho, jiní nemohli
dostati vyměnit ani to zákonitě. Co
dostali s tím musili být spokojeni -
jinak by nebyli dostali nic. Všude sa-
má nesprávnost. Mlynáři a obchodníci
vůči hledě bohatli.

Antonín Polcar, Karel Vyskočil byli
zajati. Štěpán Alois byl po druhé zraněn
velice těžce do prsou.

V ráu večer na čekání (na „miksici“)
postřílil Frant. Kozený dílovedoucí ze mlý-
na - Frant. Eisenhammera z pušky do kla-
vy. Tento byl zde též na čekání a chtěl
je již odejti, zvedl se a v tom dostal
ranu od Kozeného, který jej zahlédl bez
rozmyslu na co střílí - střílil.